

UPPSALA TINGSRÄTT

DOM I BEVISTALANMeddelad i Uppsala
2025-07-08Målnummer
B 2961-25**PARTER****Åklagare**Kammaråklagaren Elin Blank
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Uppsala**Målsägande**

JANE Susanne Jordahl

Målsägandebiträde: Advokaten Arvid Danielsson
C J Advokatbyrå AB
Kungsgatan 62
753 18 Uppsala**Motpart**Rami-Sorrawit Päiväniemi, 20101021-3294
Enköpingsvägen 16 Lgh 1103
749 60 ÖrsundsbroJuridiskt biträde: Advokaten Björn Andersson
Advokatbyrån Thomas Bodström & Partners Nord AB
Påvel snickares gränd 1
753 20 Uppsala**Vårdnadshavare (part)**Walaiporn Chuaysatit, 19880501-7129
Enköpingsvägen 16 Lgh 1103
749 60 Örsundsbro

DOMSLUT

1. Med stöd av 38 § lagen (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare fastställer tingsrätten att Rami-Sorrawit Päiväniemi har begått brottet försök till mord, enligt 3 kap. 1 och 11 §§ samt 23 kap. 1 § brottsbalken, den 1 april 2025.

Avgörandet är elektroniskt undertecknat

2. I beslag tagen kniv förklaras förverkad (beslag 2025-5000-BG39731 p. 7).
Beslaget ska bestå.
 3. Rami-Sorrawit Päiväniemi ska betala skadestånd till Jane Jordahl med 332 921 kr. Beloppet avser ersättning för kränkning med 250 000 kr, för sveda och värk med 7 350 kr, för lyte med 54 684 kr, för inkomstförlust med 18 486 kr och för kostnader med 2 401 kr. Rami-Sorrawit Päiväniemi ska också betala ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från den 1 april 2025. Av skadeståndet ska 11 760 kr betalas solidariskt med Walaiporn Chuaysatit (jfr punkt 4).
 4. Rami-Sorrawit Päiväniemis vårdnadshavare Walaiporn Chuaysatit ska solidariskt med Rami-Sorrawit Päiväniemi betala skadestånd till Jane Jordahl med 11 760 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 1 april 2025.
 5. Björn Andersson tillerkänns ersättning av allmänna medel med 171 498 kr. Av beloppet avser 86 437 kr arbete, 39 913 kr tidsspillan, 10 848 kr utlägg och 34 300 kr mervärdesskatt.
 6. Arvid Danielsson tillerkänns ersättning av allmänna medel med 76 775 kr, varav 56 700 kr avser arbete, 4 350 kr tidsspillan, 370 kr utlägg och 15 355 kr mervärdesskatt.
 7. Kostnaden för det juridiska biträdet och målsägandebiträdet ska stanna på staten.
-

INLEDNING

Rami-Sorrawit Päiväniemi är 14 år gammal. Han är alltså inte straffmyndig och ska inte ådömas någon påföljd (se 1 kap. 6 § brottsbalken). Det innebär att åtal inte kan väckas mot honom och att frågan om ansvar för brott inte kan prövas beträffande honom.

Åklagaren har i stället gett in en bevistalan för rättens prövning. Bestämmelserna om bevistalan i lagen (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare (LUL) syftar till att en domstol under vissa förutsättningar ska kunna pröva skuldfrågan mot en person som inte har uppnått åldern för straffmyndighet vid tiden för gärningen.

En bevistalan prövas genom dom. I domen har rätten att ta ställning till om den unge har begått den av åklagaren påstådda gärningen och hur gärningen ska rubriceras. När, som i aktuellt fall, målsäganden framställt ett skadeståndsanspråk kan det också prövas inom ramen för bevistalan.

YRKANDEN M.M.

Åklagaren har i sin bevistalan begärt att tingsrätten ska fastställa att Rami-Sorrawit Päiväniemi har gjort sig skyldig till försök till mord den 1 april 2025. Åklagaren har vid huvudförhandlingen angett följande justerade gärningsbeskrivning.

Gärning

Rami-Sorrawit Päiväniemi har den 1 april 2025 i Örsundsbro, Enköpings kommun, försökt att döda Jane Jordahl genom att hugga och/eller slå henne ett flertal gånger med kniv och yxa mot huvudet och kroppen. Målsäganden orsakades bl.a. ett stort antal skarpkantade sårskador i nacken, halsen, ansiktet, *armen*, bröstet och buken, där en skada vid revbensbågen medförde blod- och luftintrång i vänstra lungsäcken och därmed livshotande påverkan på cirkulationen. Fara för brottets fullbordan förelåg eller var utesluten endast på grund av tillfälliga omständigheter.

Lagrum

3 kap. 1 och 11 §§ och 23 kap. 1 § brottsbalken samt 38 § lagen (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare

Åklagaren har även begärt att en beslagtagna kniv ska förverkas enligt 36 kap. 9 § brottsbalken (beslag 2025-5000-BG39731 p. 7).

Jane Jordahl har biträtt bevistalan och yrkat att tingsrätten ska förplikta Rami-Sorrawit Päiväniemi att betala skadestånd till henne med 696 823 kr, varav 300 000 kr för kränkning, 10 500 kr för sveda och värk, 344 920 kr för ärrbildning, 36 138 kr för inkomstförlust, 4 275 kr för kostnader och 990 kr för förstörda kläder.

Jane Jordahl har vidare yrkat att Walaiporn Chuaysatit, som är vårdnadshavare för Rami-Sorrawit Päiväniemi, solidariskt med Rami-Sorrawit Päiväniemi ska betala skadestånd till henne jämlikt 3 kap. 5 § första stycket skadeståndslagen med 11 760 kr (en femtedel av prisbasbeloppet).

Ränta har begärts på skadeståndsbeloppet enligt 6 § räntelagen från den 1 april 2025 till dess betalning sker.

INSTÄLLNING

Rami-Sorrawit Päiväniemi har erkänt att han handlat på det sätt åklagaren har påstått i gärningsbeskrivningen och att handlandet har orsakat Jane Jordahl de skador som har angetts. Han har emellertid genom sitt juridiska biträde förnekat att han vid gärningstillfället haft sådant uppsåt att gärningen ska rubriceras som försök till mord. Han har medgett åklagarens begäran att kniven ska förverkas.

Rami-Sorrawit Päiväniemi har medgett Jane Jordahls skadeståndsyrkande såvitt avser sveda och värk, kostnader för resor och parkering samt förstörda kläder. Därutöver har han medgett skadeståndsskyldighet i och för sig

gentemot Jane Jordahl för kränkning, inkomstförlust, sjukvårdskostnader och bestående men i form av ärrbildning men har motsatt sig de begärda beloppen. Han har gjort de vitsordanden som framgår under rubriken *skadeståndsfrågan* nedan. Oaktat medgivanden och vitsordanden har han gjort gällande att skadeståndsskyldigheten ska sättas ned och/eller jämkas på det sätt som anges närmare där. Han har godtagit sättet att beräkna ränta.

Målet har avgjorts trots att Walaiporn Chuaysatit inte har närvarat vid huvudförhandlingen.

UTREDNINGEN

Åklagaren har åberopat skriftlig bevisning i form av protokoll över platsundersökning, beslagsprotokoll, rättsmedicinskt yttrande, fotografier samt protokoll och PM över telefonanalys.

Jane Jordahl har därutöver åberopat en egen sammanställning med fotografier avseende uppkomna skador och syn på hennes kvarstående ärr; anställningsbevis och anställningsavtal; skärmbavbilder rörande preliminär utbetalning av sjukpenning och en egen redogörelse över utgifter.

På åklagarens begäran har förhör hållits med målsäganden Jane Jordahl och vittnet Maria Jonsson. En videoinspelning av det förhör som hållits med Rami-Sorrawit Päiväniemi under utredningen har spelats upp och Rami-Sorrawit Päiväniemi har hörts vid förhandlingen.

DOMSKÄL

Vad som är klarlagt om händelsen den 1 april 2025

Genom utredningen är inledningsvis följande klarlagt.

Rami-Sorrawit Päiväniemi bodde under våren 2025 i Örsundsbro tillsammans med sin mamma och syster. Den första veckan i april var det prao-period och Rami-Sorrawit Päiväniemi hade fått prao-plats på Iittala Outlet där Jane Jordahl och Maria Jonsson arbetade.

På praons andra dag skulle Rami-Sorrawit Päiväniemi sluta lite tidigare och Jane Jordahl följde honom till lagret bakom butiken för att släppa ut honom genom personalingången. Där angrep Rami-Sorrawit Päiväniemi henne med kniv och utdelade ett antal hugg mot henne. Jane Jordahl kämpade emot och fick Rami-Sorrawit Päiväniemi att släppa kniven genom att bita honom i fingret. Han tog då en yxa som tidigare hade suttit på väggen bredvid dörren och utdelade hugg eller slag med den mot Jane Jordahl. Hon lyckades fly i riktning mot butikslokalen och ropade på hjälp. I butiken möttes hon av Maria Jonsson. Jane Jordahl och Maria Jonsson begav sig till en närliggande butik, och därifrån larmade de polis och ambulans. Samtidigt lämnade Rami-Sorrawit Päiväniemi platsen genom personalingången och begav sig hem, där han senare omhändertogs av polis.

Vid husrannsakan anträffades kniven som hade använts på golvet i Rami-Sorrawit Päiväniemis rum. Yxan anträffades på butikslagret. På fotografierna från brottsplatsundersökningen syns vad som har bedömts vara blodspår i närheten av personalingången och längs den väg som Jane Jordahl har berättat att hon flydde.

Vad som är visat om Jane Jordahls skador

I det rättsmedicinska yttrandet, som baserats på patientjournaler och förhörsuppgifter, framgår att Jane Jordahl konstaterats ha en skarpkantad sårskada vid vänstra revbensbågen med skada på mellangärdet och blod- och luftintrång i vänstra lungsäcken som orsakat ett övertryck (ventilpneumothorax), sammanlagt tio skarpkantade sårskador i nacken, ansiktet, på axlarna, ryggen, bröstet, buken och vänstra armen, ett oklart antal skarpkantade sårskador på halsen, ”avvärjningsskador” på vänstra handen med en djupare skada på pekfingrets

böjsena, känselbortfall, påverkan på andning och cirkulation, feber samt blod i ändtarmen. Sårskadornas och avvärjningsskadornas beskrivning talar enligt rättsintyget starkt för att de uppkommit genom inverkan av eggvasst våld, t.ex. kniv respektive yxa. Känselbortfallets beskrivning är enligt intyget förenligt med uppkomst genom inverkan av eggvasst föremål på en eller flera nerver. Den skarpkantade sårskadan vid vänstra revbensbågen med skada på mellangärdet och tillhörande ventilpneumothorax samt blodförlusten som lett till påverkan på cirkulationen och behov av blodtransfusion har i rättsintyget bedömts som livshotande. De skarpkantade skadorna har bedömts ge upphov till bestående fysiska men i form av ärrvävnad.

De hörda personernas berättelser

Jane Jordahl har i korthet berättat följande. Hon träffade Rami-Sorrawit Päiväniemi för första gången måndagen den 31 mars när han började som prao-elev på hennes arbetsplats. Hon upplevde hans beteende och intressen som avvikande. Bland annat nämnde han att han i framtiden ville arbeta med att ”preparera döda” och att han kunde stänga av sina känslor. Han frågade henne om skräckfilmer och seriemördare, om varför hon valt att skaffa barn samt kommenterade hennes utseende och ålder. Hon tyckte att det var obehagligt och nämnde detta för butikschefen.

På eftermiddagen tisdagen den 1 april skulle Rami-Sorrawit Päiväniemi få sluta lite tidigare eftersom det var lugnt i butiken. Hon följde honom till lagret för att släppa ut honom genom personalingången. Hon stod vid dörren och väntade medan han plockade ihop sina ägodelar. Han bad henne att hålla upp armarna och att vända sig om och blunda, samt att han skulle visa henne en Tiktok-grej, men hon ville inte det.

När hon vände sig bort attackerade han henne bakifrån. Hon drogs bakåt och kände att hon hölls fast och att Rami-Sorrawit Päiväniemi tryckte en vass kniv mot hennes hals. Hon blev livrädd och böjde ner huvudet för att han inte skulle kunna skära halsen av henne. Han skar henne då djupt längs båda kinderna med

kniven. Hon blödde men lyckades vända sig om och fick då ett hugg i bröstet som gjorde det svårt att andas. Rami-Sorrawit Päiväniemi var tom i blicken och högg mot henne gång på gång utan något uppehåll; hon vet inte hur många hugg han utdelade med kniven. Hon höll honom ifrån sig med högerhanden och skyddade sin kropp med den andra, och fick därigenom avvärjningsskador på vänstra armen. Hon försökte att röra sig hela tiden för att han skulle missa. Hon var yr, hade svårt att andas och kände sig ensam och rädd. Hon bet honom så hårt hon kunde i handen för att han skulle släppa kniven. Efter att hon fått Rami-Sorrawit Päiväniemi att tappa kniven hamnade hon på knä på golvet, och han högg eller slog henne då två gånger med något tungt i bakhuvudet. Hon har senare förstått att tillhygget var en yxa.

Händelseförloppet avslutades genom att hon lyckades komma på fötter och fly i riktning mot butikslokalen samtidigt som hon försökte skrika på hjälp. I butiken möttes hon av Maria Jonsson och de begav sig tillsammans till en närliggande butik där ambulanshelikopter tillkallades. Hon kände att det rann mycket blod och var rädd för att hon skulle dö om hon tappade medvetandet. Hon såg till att någon tryckte på det blödande såret i sidan. Hon kräktes och lade märke till att handen skadats så att ett finger hängde. Först när hon låg på operationsbordet vågade hon slappna av.

Hon har gått igenom två operationer med anledning av angreppet; en buköppning på grund av den kollapsade lungan och en operation av handen. Hon har fortfarande skadade nerver i axeln, där kniven gick ända in till benet, vid armbågen och i vänstra sidan av kinden. Hon kommer att behöva genomgå en operation i ansiktet för att åtgärda nervskadan. Vid flera ärr har hon fortfarande smärta och hon saknar känsel i underläppen. Behandlingen av ärrbildningen är avslutad men det största äret – från buköppningen – är ännu inte helt läkt. Ärrrens utseende har dock inte ändrats den senaste månaden. Hon har nitton ärr från angreppet och de efterföljande operationerna.

Hon hade en anställning på 70 procent på Iittala Outlet, men arbetade i praktiken heltid. Hon hade dock sagt upp sig eftersom hon hade fått en tidsbegränsad anställning som arkeolog på Åland. Hon skulle ha slutat på Iittala den 19 april och börjat sin nya tjänst den 22 april.

Rami-Sorrawit Päiväniemi har berättat i huvudsak följande. Han har tittat på ”gore-videor” sedan han var tolv år. Det har exempelvis rört sig om videor med verkliga avrättningar eller våld. När han kom in i puberteten började han få onda tankar flera gånger om dagen om att han själv skulle slå någon, skära av någon huvudet eller äta människors kroppsdelar. Däremot ville han inte orsaka utdraget lidande; han ville att de skulle dö snabbt. Han förstod att hans tankar inte var normala och berättade därför inte för någon om dem.

Han träffade Jane Jordahl under praons första dag. Han tyckte att han var snygg och snäll. Först kände han attraktion, men ganska snart började han få onda tankar om att begå ett hemskt brott mot henne. Han ville äta hennes hjärta för att hon skulle bli en del av honom. Han ville även skära av Jane Jordahls huvud, ta det med sig hem och lägga det i sin byrålåda. Hon var snygg och hade varit snäll mot honom, så han ville alltid ha en del av henne med sig.

På morgonen den 1 april fick han de onda tankarna och tog därför med sig den vassaste kökskniven hemifrån till Iittala och lade den i sitt skåp. Han tog även med sig en grå plastpåse att lägga Jane Jordahls huvud i. Han hade noterat tidigare att det hängde en yxa nära personalingången och tänkt att det var perfekt, men han hade känt att dess egg inte var vass. När han gick hemifrån hade han ännu inte bestämt sig till hundra procent om han skulle göra det eller inte, men han ville göra det så han tog med sig kniven utifall att han skulle våga. När han gick till butiken med kniven och påsen tänkte han inte på konsekvenserna, bara ”Wow, jag gör det faktiskt!”

När Jane Jordahl berättade att hon skulle gå hem tidigare den eftermiddagen så fylldes han av energi och blev arg över att hon skulle lämna honom. När de

befann sig på lagret tillsammans bad han henne därför att vända ryggen till så att han kunde visa henne ett Tiktok-trick. Egentligen hade han inget Tiktok-trick att visa. Han kände att han hade lyckats lura henne, gick bakom henne och öppnade sitt skåp så tyst han kunde och tog fram kniven för att försöka skära henne. När hon sade åt honom att skynda sig fylldes han av energi igen och attackerade henne bakifrån. Han tog tag om hennes mun så att hon inte skulle skrika och försökte skära av henne halsen. Han försökte hugga henne med kniven för att skära bort hennes huvud, men han missade några gånger. Hon vände sig om och försökte få bort kniven från honom. Då högg han igen med kniven och försökte få bort huvudet, men kunde inte göra det trots att han riktade överallt. Det blev som en brottningsmatch där de kämpade om kniven. De brottades och ramlade. Han ville att hon skulle dö fort så att hon slapp lida. Hon frågade ”Vad gör du?” och bet i hans finger och vred om hans hand så att han tappade kniven.

När hon började skrika kunde han inte göra det eftersom det fick honom att tänka på sin egen mamma. Han ville att hon skulle dö snabbt och blev därför *heartbroken* när han hörde henne skrika. Han kunde inte göra det längre.

När han tappade kniven så tog han yxan från väggen. Han svingade yxan och högg så snabbt han kunde med den vassa sidan mot hennes hals för att få bort huvudet, men hon böjde nacken bakåt så att han missade igen och träffade hennes huvud i stället. Han lyckades varken få bort huvudet eller hjärtat. Jane Jordahl ropade ”Maria hjälp!” och sprang mot butiken. Han tänkte att allting gick fel. Innan dess hade han tänkt ”Gör det, fortsätt, stanna inte, ge inte upp” men när hon skrek kunde han inte göra det längre, han ville inte att hon skulle lida mer. Han kastade ifrån sig yxan och sprang därifrån. Han förstår att Jane Jordahl upplevde det som att han aldrig tvekade utan försökte skada henne på alla sätt, men hans egen uppfattning är att han avbröt handlandet.

Han tror att skadan vid Jane Jordahls revben uppstod under brottningsmatchen när han riktade kniven mot hennes kropp och hon tryckte på den; han siktade

inte mot någon specifik kroppsdel då. Han råkade även skära henne lite i armen när hon försökte kämpa emot. Han tror att skadan vid Jane Jordahls mun uppstod när han riktade kniven mot strupen.

Allt som allt tog händelseförloppet på lagret ungefär en minut. Han tog med sig kniven hem och gömde den bakom sängen. Han tvättade blodet från sin skadade hand och sedan satte han sig hos sin mamma tills polisen kom. Han förstod att det skulle bli konsekvenser av det han gjort men blev påmind om att han inte är ”straffmyndig”. Det hade känts bra förut när han tittade på gore-videor, men när han skulle försöka göra det själv så kändes det inte bra alls. Numera pratar han med en psykolog och får inga onda tankar längre. Nu tycker han att det är bra att Jane Jordahl överlevde och är ledsen att hon fick ärr. Hon lovar att aldrig ta kontakt med Jane Jordahl i framtiden.

Maria Jonsson har berättat i huvudsak följande. Den aktuella dagen var det bara hon och Jane Jordahl som arbetade i butiken, och det var första gången som hon träffade Rami-Sorrawit Päiväniemi. Butikschefen hade hintat om att han var speciell. Själv uppfattade hon honom som väldigt nervös och lite annorlunda. Han ställde många konstiga frågor, bland annat om skräckfilmer och om hon någon gång upplevt att någon kommit in i butiken och hotat med kniv, men i övrigt gjorde han inget speciellt.

Hon var ute i butiken och pratade med sin sambo i telefon när hon hörde ett ljud som hon först tyckte lät som två tjejer som tjafsade på parkeringen. När hon var på väg dit hörde hon ett annat ljud från lagret och skyndade ditåt. Hon hörde porslinskras och rop på hjälp från Jane Jordahl. När hon kom fram till lagerdörren mötte hon Jane Jordahl. Det var blod överallt; hon såg djupa sår och att det rann blod. Jane Jordahl sade ”Han försöker mörda mig.” Hon förstod vem Jane Jordahl menade men såg inte Rami-Sorrawit Päiväniemi. De sprang tillsammans till butiken intill där hon ringde till 112.

Efteråt har Jane Jordahl berättat för henne att Rami-Sorrawit Päiväniemi slog henne i huvudet med en yxa. Hon känner till att Jane Jordahl hade sagt upp sig från Iittala eftersom hon skulle börja jobba som arkeolog på Åland.

Tingsrättens bedömning av utsagorna

Alla de tre hörda personerna har berättat utförligt och detaljrikt om sina upplevelser och vad de tänkt och känt. Deras berättelser stämmer överens med varandra och med den övriga bevisningen såväl i stora drag som i enskildheter. Det finns inga omständigheter som talar för att någon av dem medvetet eller omedvetet skulle ha lämnat några felaktiga uppgifter.

Tingsrätten har inga synpunkter på det förhör som hållits med Rami-Sorrawit Päiväniemi under utredningen. Han har i stor utsträckning använt sig av engelska uttryck, men förhørsledaren har med kontrollfrågor säkerställt att inga missförstånd uppstått om betydelsen av uttrycken. I ett kompletterande förhör under huvudförhandlingen har Rami-Sorrawit Päiväniemi bekräftat och utvecklat de uppgifter han lämnat i det tidigare förhöret.

I ett mål om bevistalan inhämtas inga läkarutlåtanden eller dylikt eftersom det inte ska bestämmas någon påföljd. Även utan sådana utlåtanden står det emellertid klart genom utredningen att Rami-Sorrawit Päiväniemi lider av psykisk ohälsa. Bland annat har han själv berättat att han försökt att avsluta sitt liv. Trots sin låga ålder har han under flera års tid konsumerat våldsskildringar som varit mycket olämpliga för ett barn att se, och som kan förväntas ha haft påtagligt negativ inverkan på hans mående. Om detta vittnar exempelvis hans uppgifter om att han velat ”stänga av” sina känslor och att han under en tid har haft frekventa tankar på att begå onda handlingar mot andra människor.

Det kan som det juridiska biträdet har framhållit, mot bakgrund av Rami-Sorrawit Päiväniemis mående och avsaknad av sociala relationer, inte uteslutas att han inför förhørsledaren och tingsrätten kan ha överdrivit sitt intresse för våldshandlingar i allmänhet och sin planering av angreppet mot Jane Jordahl.

Detta inverkar emellertid inte på tingsrättens bedömning att hans berättelse om händelsen den 1 april 2025 är trovärdig och tillförlitlig, eftersom hans uppgifter i den delen får synnerligen starkt stöd av Jane Jordahls berättelse och av den övriga bevisningen.

Bedömning av gärningen i objektivet hänseende

Både Jane Jordahl och Rami-Sorrawit Päiväniemi har berättat att angreppet inleddes bakifrån och att han då tog ett grepp om henne och försökte skära halsen av henne med kniven, men att detta hindrades genom hennes fysiska motstånd. Dessa uppgifter får starkt stöd av de ytliga skärsår som noterats på hennes hals och de djupare skärsår hon fått i ansiktet. Särskilt skärsåren i ansiktet har ett utseende som överensstämmer med Rami-Sorrawit Päiväniemis beskrivning av hur han försökt dra kniven tvärs över hennes hals från sida till sida.

Därefter har både Jane Jordahl och Rami-Sorrawit Päiväniemi berättat att de kämpat vända mot varandra samt att han huggit mot henne med kniven och träffat henne bl.a. i sidan och i armen när hon försökt skydda sig. Även i denna del stämmer deras berättelser överens med skadebilden på Jane Jordahls kropp och blodstänken i lokalen, samt får visst stöd av det som Maria Jonsson berättat att hon hört.

Slutligen har Rami-Sorrawit Päiväniemi berättat att han högg minst en gång med yxa mot Jane Jordahls nacke. I den delen får hans uppgifter särskilt stöd av skadorna i Jane Jordahls bakhuvud och skuldra samt den anträffade yxan med vad som har bedömts vara blodbesudlingar och hårstrån.

Gärningen har alltså bestått i att Rami-Sorrawit Päiväniemi med kniv och yxa har huggit och skurit Jane Jordahl upprepade gånger i ansiktet, halsen, bröstet, armen och handen samt bakhuvudet. Genom det våld han utsatte henne för orsakades Jane Jordahl ett stort antal sårskador, bland annat en djupare skada vid revbensbågen som medförde blod- och luftintrång i vänstra lungsäcken.

Blodförlusten ledde till påverkan på cirkulationen och behov av blodtransfusion. Denna skada har bedömts som livshotande i rättsintyget och tingsrätten saknar anledning att göra en annan bedömning.

Det har alltså varit konkret fara för att Jane Jordahl skulle dö av våldet som Rami-Sorrawit Päiväniemi utsatte henne för.

Därtill bör sägas att det inledande angreppet med kniv och de avslutande huggen med yxa har varit riktade mot Jane Jordahls hals, och att Rami-Sorrawit Päiväniemi även därutöver har attackerat Jane Jordahl på ett sådant sätt att det synes ha varit närmast slumpartat var i kroppen huggen skulle träffa och hur djupt de skulle nå. Om skärsåren i Jane Jordahls hals hade blivit djupare så hade det varit hög risk för ytterligare livshotande skador på hennes andningsvägar och stora blodkärl. Samma sak gäller om skärsåren i ansiktet i stället hade träffat halsen, och om yxhuggen hade träffat annorlunda. Tingsrätten bedömer att det beror på Jane Jordahls motstånd att några sådana ytterligare svårare och livshotande skador inte uppstod. Utöver den fara som den livshotande skadan vid revbensbågen innebar så har alltså ytterligare fara för brottets fullbordan – att Jane Jordahl skulle avlida genom angreppet – varit utesluten bara på grund av tillfälliga omständigheter.

Bedömning av uppsåt och rubricering

Rami-Sorrawit Päiväniemi har själv berättat att han angripit Jane Jordahl i syfte att döda henne samt för att kunna skära av hennes huvud och skära ut hennes hjärta. Det finns inget i utredningen som tyder på att han inte skulle ha förstått innebörden och konsekvenserna av sin gärning.

Det som Rami-Sorrawit Päiväniemi har berättat om avsikten med angreppet får starkt stöd av vad Jane Jordahl har berättat om hans närmast besinningslösa angreppssätt och de många skadorna på hennes kropp. Utöver Rami-Sorrawit Päiväniemis egna uppgifter om uppsåtet så konstaterar tingsrätten att det står klart att han tagit med sig en kniv hemifrån den aktuella dagen och att han haft

en grå plastpåse i jackfickan. Till detta kommer att han gått till angrepp när han var själv med Jane Jordahl på en avskild plats och att han hade förmått henne att vända ryggen mot honom före angreppet, vilket har varit ägnat att försvåra för henne att göra motstånd eller fly. Därtill hade han före händelsen noterat att det fanns en yxa tillgänglig på lagret och gjort sökningar på sin mobil rörande om en yxa kan användas som vapen och huruvida en kniv kan användas för att skära genom skinn och ben.

Genom en analys av hans mobiltelefon står det därtill klart att han uppvisat stort intresse för Jane Jordahl; bland annat har han gjort Google-sökningar relaterade till henne före händelsen och smygtagit ett antal fotografier av henne. Därutöver har han gjort ett större antal Google-sökningar kvällen innan samt under timmarna och minuterna före gärningen som talar för att den varit planerad på det sätt han berättat om, exempelvis följande.

Cannibalism

How to know if I'm turning evil

Axe weapon

How does watching violence affect the brain

What are the chances of being murdered by a stranger

Does it take a lot to murder a person

What makes someone a monster

Can a knife cut through big bone

En kort stund efter gärningen visar telefonanalysen att Rami-Sorrawit Päiväniemi gjort ytterligare en Google-sökning som talar för att han planerat attacken och utfört den med avsikt att döda Jane Jordahl.

What happens to attempted murder in Sweden

Genom sitt juridiska biträde har Rami-Sorrawit Päiväniemi gjort gällande att han i gärningstillfället inte haft sådant uppsåt att gärningen ska rubriceras som

försök till mord. För tingsrätten står det emellertid klart genom Rami-Sorrawit Päiväniemis egen berättelse att hans avsikt med angreppet – både när han skar med kniven och när han högg med yxan – var att separera Jane Jordahls huvud från kroppen. Denna avsikt innebär att han avsåg att döda henne.

Rami-Sorrawit Päiväniemi har förvisso berättat att han kände tvekan i ett skede; att han inte klarade av att göra det. För tingsrätten är det inte helt tydligt när i skedet han menar sig ha upplevt denna känsla och om det hände vid ett eller två tillfällen. Det står emellertid klart att den tvekan han säger sig ha känt kom till honom först när Jane Jordahl skrek på hjälp, dvs. efter att angreppet mot henne hade inletts. Vid den tidpunkten hade redan försökspunkten för brottet uppnåtts, nämligen när Rami-Sorrawit Päiväniemi attackerade Jane Jordahl bakifrån och försökte skära halsen av henne men av misstag träffade hennes ansikte i stället.

Även efter att känslan av tvivel infunnit sig greppade Rami-Sorrawit Päiväniemi yxan och fortsatte sitt angrepp mot Jane Jordahl på ett sätt som ensamt skulle ha utgjort försök till mord. Rami-Sorrawit Päiväniemis eventuella tillfälliga tvivel på den egna viljan och/eller förmågan att fullborda gärningen innebär därför inte att uppsåt till försök till mord inte förelegat vid gärningstillfället.

Sammanfattningsvis finner tingsrätten det bevisat att Rami-Sorrawit Päiväniemi agerat med uppsåt att döda Jane Jordahl (avsiktsuppsåt). Som tingsrätten har konstaterat ovan har det förelegat fara för att gärningen skulle fullbordas. Tingsrätten finner alltså att det är utrett att Rami-Sorrawit Päiväniemi har begått brottet försök till mord.

Skadeståndsfrågan

Eftersom Rami-Sorrawit Päiväniemi har begått gärningen ska han betala skadestånd till Jane Jordahl. I frågan om Jane Jordahls skadeståndsanspråk gör tingsrätten följande överväganden.

Kränkning

Genom gärningen har Jane Jordahl utsatts för en allvarlig kränkning av den personliga och fysiska integriteten. Hon har därför rätt till ersättning för den skada som kränkningen inneburit.

Skadestånd med anledning av kränkning bestäms efter vad som är skäligt med hänsyn till handlingens art och varaktighet och på ett sätt som ska innebära att den kränkte får upprättelse för angreppet.

Tingsrätten beaktar att Jane Jordahl har tillfogats ett stort antal skarpkantade sårskador, varav en skada varit livshotande. Attacken mot henne var plötslig och helt oprovocerad, pågick under åtminstone en minut med användande av två olika vapen och på ett sätt som har varit ägnat att injaga skräck i henne. Med hänsyn till dessa omständigheter och vid en jämförelse med relevant praxis bedömer tingsrätten att skälig ersättning för kränkningen uppgår till 250 000 kr.

Sveda och värk

Rami-Sorrawit Päiveniemi medgett att betala skadestånd till Jane Jordahl för sveda och värk med yrkade 10 500 kr. Yrkandet i denna del ska därför bifallas.

Ärrbildning

Skadestånd till den som har tillfogats personskada omfattar ersättning för bland annat fysiskt och psykiskt lidande av bestående art (lyte eller annat stadigvarande men). Bestående ärrbildning i huden är en form av lyte.

Även om skadeståndsanspråket har framställts i ett mål om bevistalan så gäller för bevisbörda och beviskrav samma regler som om anspråket hade framställts i ett ordinärt tvistemål. När det gäller ärrbildningen innebär detta bl.a. att Jane Jordahl har bevisbördan för att hennes ärr är bestående och hur framträdande ärrbildningen kommer att bli.

Tingsrätten konstaterar att skadeståndsanspråket framställts knappt tre månader efter gärningen. Jane Jordahl har som bevisning åberopat en sammanställning med fotografier av ärran hon fått genom angreppet och till följd av behandling hon fått därefter. Det har även hållits målsägandeförhör med henne och syn på vissa av ärran. Hon har vidare, genom att åberopa samma bevisning som åklagaren, åberopat ett rättsmedicinskt yttrande och ytterligare fotografier. Av utlåtandet från Rättsmedicinalverket framgår att de skarpkantade skadorna bedöms ge upphov till bestående fysiska men i form av ärrvävnad. Utlåtandet avgavs den 28 april 2025 med stöd av vad som framkommit av det då befintliga utredningsunderlaget. Utöver utlåtandet från Rättsmedicinalverket har ingen sakkunnig gjort något utlåtande över ärrans beskaffenhet. Mot bakgrund av detta och att hon fick ärran för knappt tre månader sedan finns det viss osäkerhet gällande om vart och ett av ärran är av bestående art och hur vanprydande ärrbildningen kommer att bli. Den osäkerhet som finns beror i huvudsak på att talan förs så tidigt, och tingsrätten anser sig därför behöva göra försiktiga bedömningar.

Jane Jordahl har yrkat ett särskilt belopp för varje ärr (nitton stycken). Mot detta har Rami-Sorrawit Päiveniemi invänt att det ska göras en samlad bedömning i de fall det finns flera ärr på samma kroppsdel.

I förarbetena till bestämmelserna om lyte i skadeståndslagen anges att vägledning för hur ersättningen ska bestämmas kan fås i hjälptabeller som fastställs av Trafikskadenämnden (se prop. 2000/01:68 s. 26). I Trafikskadenämndens cirkulär nr 2–2025 framgår bl.a. att en sammanläggning av beloppen bör ske vid flera ärr på *olika* kroppsdelar. Om det däremot finns flera ärr på *samma* kroppsdel bör i stället en sammanvägning göras. Tingsrätten kommer mot denna bakgrund att göra en sammanvägd bedömning av den ärrbildning som förekommer på de olika kroppsdelarna.

I vissa fall har Jane Jordahl begärt ersättning för *klart framträdande* ärr och i något fall har hon begärt ersättning som motsvarar den högre nivå som utgår

vid *klart misspdydande* ärr. Eftersom prövningen nu sker en kort tid efter den skadegörande handlingen, och ärren alltså inte kan anses färdigläkta, anser sig tingsrätten i brist på bevis därom inte kunna dra slutsatsen att något av ärren kommer att bli mer än *framträdande* när läkningsprocessen är avslutad.

Ärren på framsidan av huvud och hals (punkterna 1, 2 och 4)

Jane Jordahl har gjort gällande att ärren i ansiktet är klart framträdande och att ärrret på halsen är framträdande. Rami-Sorrawit Päiveniemi har medgett att ärren i ansiktet är av bestående art och vitsordat att de kommer att vara framträdande. När det gäller ärrret på halsen har han inte medgett att det är av bestående art.

Tingsrätten, som gör en sammanvägning av ärren på denna del av kroppen, finner det visat att ärrbildningen kommer att bli bestående. Som tingsrätten har konstaterat ovan har Jane Jordahl inte mot Rami-Sorrawit Päiväniemis bestridande styrkt att ärrbilden kommer att bli annat än *framträdande*. Ersättningen bestäms före åldersjustering till 30 000 kr.

Ärren på baksidan av huvud och hals (punkterna 3 och 5)

Jane Jordahl har gjort gällande att ärren på baksidan av huvudet och skuldran är framträdande. Rami-Sorrawit Päiveniemi har gjort gällande att Jane Jordahl inte har visat att ärrret på huvudet, med hänsyn till dess placering, är en utseendemässig skadeföljd. Han har medgett att ärrret på skuldran är av bestående art och vitsordat att det kommer att vara framträdande.

Av fotografier och den syn som företagits framgår att ärrvävnaden i bakhuvudet är ungefär fem centimeter lång. Att Jane Jordahl för närvarande kan dölja ärrret under nedhängande hår gör enligt tingsrättens bedömning inte att skadeföljden inte ska anses som utseendemässig. Tingsrätten finner det styrkt att båda ärren är av bestående art och att ärrbilden på baksidan av huvud och hals kommer att vara *framträdande*. Ersättningen bestäms före åldersjustering till 23 000 kr.

Ärren på framsidan av bål (punkterna 6–11)

Jane Jordahl har gjort gällande att ärret på det som angetts som bålen (punkt 6) är framträdande och att ärret på buken (punkt 11) är klart misspydande. Hon har gjort gällande att övriga ärr kommer att bli klart framträdande. Rami-Sorrawit Päiveniemi har medgett att ärren är av bestående art och vitsordat att de kommer att vara framträdande.

Det är ostridigt att ärren är av bestående art. När det särskilt gäller ärret efter operationen på buken är det fråga om en lång ärrvävnad som för närvarande har en inte obetydlig förhöjning, tjocklek och rodnad. Det står dock klart att ärret inte har läkt färdigt. Mot bakgrund av den bevisning som Jane Jordahl har åberopat kan det ännu inte anses stå klart hur vanpydande ärret kommer att bli. Tingsrätten finner inte styrkt annat än att ärrbilden på framsidan av bålen kommer att vara *framträdande* och bestämmer ersättningen före åldersjustering till 9 800 kr.

Ärren på vänster arm (punkterna 12–17)

Jane Jordahl har gjort gällande att vissa av ärren på vänster arm är klart framträdande och att andra ärr är framträdande. Rami-Sorrawit Päiveniemi har medgett att ärren är av bestående art och vitsordat att de kommer att vara framträdande.

Det är alltså ostridigt att ärren är av bestående art. Tingsrätten, som gör en sammanvägning av alla ärren på armen, finner att det är styrkt att ärrbilden kommer att bli *framträdande* och bestämmer ersättningen före åldersjustering till 11 000 kr.

Ärret på höger arm (punkten 18)

Jane Jordahl har gjort gällande att ärret på höger arm är framträdande. Rami-Sorrawit Päiveniemi har inte medgett att det är en utseendemässig skadeföljd.

Tingsrätten finner mot bakgrund av den bevisning som har åberopats att det inte är styrkt att ärret är av bestående art. Jane Jordahls yrkande i denna del ska därför avslås.

Ärret på vänster hand (punkten 19)

Jane Jordahl har gjort gällande att ärret på vänster hand är framträdande. Rami-Sorrawit Päiveniemi har medgett att ärret är av bestående art och vitsordat att det kommer att vara framträdande.

Tingsrätten bedömer att det yrkade beloppet före åldersjustering är skäligt.

Åldersreducering

Den samlade ersättningen för ärrbildningen uppgår till 86 800 kr. Det råder inte någon tvist om att åldersreducering ska ske med 10 procent av beloppet eftersom Jane Jordahl var 35 år vid tiden för skadorna. Efter sådan reduktion uppgår ersättningen till 78 120 kr.

Inkomstförlust

Jane Jordahl har gjort gällande att gärningen lett till en arbetsoförmåga och inkomstförlust motsvarande heltidslön från hennes tidigare arbete på Iittala-butiken. Hon har även yrkat ersättning för inkomstförlust för att hon inte kunnat genomföra sin tidsbegränsade anställning som arkeolog.

Rami-Sorrawit Päiveniemi har medgett att han i och för sig är skadeståndsskyldig för Jane Jordahls inkomstförlust. När det gäller anställningen på Iittala har han bestritt att hennes inkomst varit högre än 70 procent av heltidslön. Han har inte vitsordat att Jane Jordahl haft någon ny anställning efter den 19 april. Om tingsrätten kommer fram till att Jane Jordahl haft en anställning som arkeolog så har han vitsordat att hon därifrån hade fått en bruttolön motsvarande 60 643 kr.

Den första frågan som tingsrätten prövar är om det är styrkt att Jane Jordahls i praktiken arbetade heltid på Iittala-butiken. Till stöd för att hon har arbetat heltid har Jane Jordahl åberopat sina egna trovärdiga uppgifter. Mot detta talar dock att det av anställningsbeviset framgår att hon har haft en deltidstjänst. Det har inte åberopats lönespecifikationer eller annan stödbevisning om att hon har arbetat i större omfattning än vad som följer av anställningsbeviset. Det är därför inte styrkt att hennes inkomstförlust ska baseras på att hon haft heltidslön. Till grund för beräkningen av Jane Jordahls inkomstförlust ska därför endast läggas lön vid 70 procent av heltid, dvs. 18 527 kr per månad.

Jane Jordahls inkomstförlust under perioden mellan den 1 april och den 14 april 2025 motsvarar skillnaden mellan den lön hon skulle ha fått om hon hade kunnat arbeta i Iittala-butiken och den inkomst som hon trots skadan fick eller borde ha fått.

Rami-Sorrawit Päiveniemi har gjort gällande att det från lönen som hon skulle ha fått ska räknas av den rätt till sjuklön som Jane Jordahl hade (80 procent av lönen). Eftersom hon enligt lag hade rätt till sjuklön gör tingsrätten bedömningen att denna ska avräknas. Under perioden mellan den 1 april och den 14 april 2025 skulle Jane Jordahls lön ha uppgått till 8 646 kr. Efter avräkning av rätt till sjuklön om 6 917 kr uppgår Jane Jordahls inkomstförlust till 1 729 kr.

Till stöd för att Jane Jordahl i tiden därefter skulle ha haft inkomst från anställning som arkeolog talar hennes egna uppgifter. Mot bakgrund av vad som framkommit i målet om hennes personliga förhållanden finns det inte anledning att anta att hon skulle ha sagt upp sig från Iittala-butiken om hon inte hade haft en ny anställning. Uppgiften stöds även av vad vittnet Maria Jonsson har berättat under ed. Tingsrätten finner det styrkt att Jane Jordahl skulle ha påbörjat den aktuella anställningen som arkeolog om hon inte hade skadats. Under anställningen är det visat att hon skulle ha fått en bruttolön på 60 643 kr.

Jane Jordahls inkomstförlust under perioden mellan den 15 april och den 13 juni 2025 motsvarar skillnaden mellan den lön hon skulle ha fått om hon hade kunnat arbeta och den inkomst som hon trots skadan fick eller borde ha fått. Efter avräkning av sjukpenning om 35 964 kr uppgår Jane Jordahls inkomstförlust därför till 24 679 kr.

Den samlade ersättningen för inkomstförlust ska alltså uppgå till 26 408 kr (1 729 + 24 679).

Kostnader och förstörda kläder

När det gäller ersättning för kostnader för resor (684 kr), parkering (306 kr 48 öre) och förstörda kläder (990 kr) har Rami-Sorrawit Päiveniemi medgett att betala det yrkade beloppen. Yrkandet i dessa delar ska därför bifallas.

Rami-Sorrawit Päiveniemi har inte ifrågasatt att Jane Jordahl haft kostnader för sjukvård, läkemedel och sårvård. Han har emellertid endast vitsordat 1 450 kr som skälig ersättning för sjukvårdskostnader med hänsyn till högkostnads-skyddet för öppenvården. I fråga om kostnader för läkemedel och sårvård har han inte vitsordat något belopp som skäligt.

Det finns ingen anledning att ifrågasätta att Jane Jordahl haft kostnader för att ta hand om de sår Rami-Sorrawit Päiväniemi orsakat henne. Som tingsrätten har konstaterat tidigare så har hon emellertid bevisbördan både för att hon har drabbats av ekonomisk skada och skadans storlek. Hon har inte åberopat någon bevisning till styrkande av att hon har haft utgifter som uppgår till de yrkade beloppen i denna del. Kostnaderna har uppstått i närtid och de yrkade beloppen är mycket detaljerade; det kan därför inte ha varit svårt för Jane Jordahl att presentera exempelvis kvitton eller kontoutdrag som bevisning. Frågan är inte sådan att bevislätnadsregeln i 35 kap. 5 § rättegångsbalken kan tillämpas. Jane Jordahl har således inte styrkt att hon haft de ifrågavarande kostnaderna.

Rami-Sorrawit Päiveniemi ska alltså betala skadestånd till Jane Jordahl för sjukvårdskostnader med 1 450 kr. Jane Jordahls yrkanden om ersättning för ytterligare sjukvårdskostnader samt kostnader för läkemedel och sårvård ska avslås.

Ränta

Om sättet att beräkna ränta råder inte tvist.

Nedsättning av skadeståndet samt jämkning

Rami-Sorrawit Päiveniemi har gjort gällande att skadeståndet ska sättas ned med hänsyn till hans ålder (2 kap. 4 § skadeståndslagen) och att gärningen begicks under påverkan av en psykisk störning (2 kap. 5 § samma lag). Han har överlåtit till tingsrätten att pröva omfattningen av sådan nedsättning, men har särskilt framhållit att han inte har någon försäkring som kan täcka skadestånd för skada som vållats genom uppsåtligt brott. Han har även gjort gällande att skyldigheten att utge kvarvarande skadestånd till Jane Jordahl ska jämkas såsom oskäligt betungande (6 kap. 2 § samma lag). Han har förklarat att nedsättning respektive jämkning ska ske även av de belopp han medgett respektive vitsordat.

Jane Jordahl har anfört att det saknas grund för nedsättning eller jämkning av skadeståndsskyldigheten.

Tingsrätten konstaterar inledningsvis att det inte finns någon utredning om Rami-Sorrawit Päiveniemis psykiska mående. Som tingsrätten har konstaterat tidigare så framstår det som tydligt att Rami-Sorrawit Päiväniemi lider av viss psykisk ohälsa. Det finns däremot inget i målet som talar för att han lider av en sådan psykisk störning som kan föranleda nedsättning av skadeståndsansvaret.

När det gäller nedsättning på grund av ålder gör tingsrätten följande bedömning. Rami-Sorrawit Päiveniemi var endast 14 år vid brottet. Med hänsyn till handlingens beskaffenhet, särskilt att den begicks med avsiktssuppsåt, kan det

enligt tingsrättens mening inte komma i fråga att sätta ned ersättningen för den kränkning Jane Jordahl utsattes för genom brottet. När det gäller övriga skadeföljder så har de inte vållats med avsikt, utan har varit mer indirekta följder av handlandet. För dessa skadeföljder bör han inte behöva svara för sina handlingar i samma utsträckning som en vuxen. I de delarna är det enligt tingsrätten med hänsyn till Rami-Sorrawit Päiväniemis ålder och utveckling samt övriga omständigheter skäligt att skadeståndet sätts ned med 30 procent.

Med hänsyn till handlingens beskaffenhet och skadeståndsbeloppets storlek är det inte oskäligt betungande för Rami-Sorrawit Päiväniemi att utge skadestånd. Det saknas därför förutsättningar för jämkning.

Sammanfattningsvis ska Rami-Sorrawit Päiväniemi alltså betala följande skadestånd till Jane Jordahl.

250 000 kr för kränkning,
7 350 kr för sveda och värk (70 procent av 10 500 kr),
54 684 kr för lyte (70 procent av 78 120 kr),
18 486 kr för inkomstförlust (70 procent av 26 408 kr) och
2 401 kr för kostnader m.m. med (70 procent av 3 430 kr 48 öre).

Skadeståndsanspråket mot Walaiporn Chuaysatit

Rami-Sorrawit Päiväniemi var 14 år vid gärningen. Walaiporn Chuaysatit är hans vårdnadshavare. Av det skadestånd som Rami-Sorrawit Päiväniemi döms att betala till Jane Jordahl ska hon därför solidariskt betala ett belopp motsvarande en femtedel av prisbasbeloppet (11 760 kr).

Ersättningsfrågor

Målet är av speciell karaktär och såväl det juridiska biträdet som målsägande-biträdet har behövt anpassa sitt arbete och nedlagd tid till detta. Tingsrätten gör efter en genomgång av arbetsredogörelserna följande bedömningar.

Björn Andersson har biträtt Rami-Sorrawit Päiväniemi på ett skickligt och noggrant sätt. Åklagaren har inte haft någon invändning mot hans kostnadsanspråk. För sitt uppdrag som juridiskt biträde åt Rami-Sorrawit Päiväniemi har han begärt skälig ersättning för arbete och utlägg.

Ett juridiskt biträde för unga lagöverträdare har därtill, precis som en offentlig försvarare, rätt till skälig ersättning av allmänna medel för bl.a. den tidsspillan som uppdraget har krävt (se 32 a § LUL och 21 kap. 10 § rättegångsbalken). Det får anses åligga det juridiska biträdet att vid utförande av sitt uppdrag ta till vara de möjligheter som står till buds att begränsa kostnaderna för det allmänna, exempelvis genom att utnyttja väntetid till arbete (jfr NJA 1985 s. 91 I och II). I möjligaste mån bör exempelvis visst arbete kunna utföras under resor med allmänna kommunikationsmedel. Vid sådana resor bör i vissa fall även göras avdrag för uppehåll för lunch eller middagsmål (jfr NJA 1976 s. 213).

När det gäller den ersättning som Björn Andersson har begärt för tidsspillan konstaterar tingsrätten att han i samband med uppdraget har gjort vissa längre tågresor. Han bör ha kunnat använda en viss del av tiden till arbete (jfr t.ex. Svea hovrätts avgörande i mål Ö 961-16 den 21 april 2016). Tingsrätten gör bedömningen att Björn Andersson kunnat använda två timmar av restiden den 9 april, 15 maj och 18 juni till arbete. Avdrag ska göras för tidsspillan mellan kl. 08.00 och 18.00. Resorna den 24 och 25 juni har huvudsakligen gjorts efter kl. 18.00. Mot den bakgrunden finns det enligt tingsrättens bedömning inte anledning att göra motsvarande avdrag beträffande de resorna. Samtliga resdagar ska det emellertid göras avdrag för uppehåll för en timmes middagsmål efter kl. 18.00.

Det står klart att Arvid Danielssons uppdrag som målsägandebiträde har innefattat betydande inslag av kurativt slag. Tingsrätten ifrågasätter inte vikten av detta arbete, den begärda ersättningen i de delarna är absolut skälig. Sammantaget har han begärt ersättning för bl.a. 40,75 timmars arbete, varav

bl.a. 15 timmar för genomläsning av förundersökningsprotokollet vilket framstår som alltför väl tilltaget för målets omfattning. Tingsrätten anser att skälig ersättning för arbete inte överstiger 35,75 timmars arbete.

Kostnaderna stannar på staten.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 1 (TR-01)

Överklagande senast den 29 juli 2025 ställs till Svea hovrätt men ges in till tingsrätten.

Karin Lambertz

I avgörandet har rådmannen Karin Lambertz samt nämndemännen Ingeborg Sevastik, Tomas Håkansson (skiljaktig) och Lena Westman deltagit.

SKILJAKTIG MENING

Nämndemannen Tomas Håkansson är skiljaktig i fråga om kränkningsersättningens storlek. Han anser att kränkningen varit så allvarlig att skadeståndet i den delen ska bestämmas till 300 000 kr. Överröstad i den delen är han i övrigt enig med majoriteten.

Hur man överklagar

Dom i brottmål, tingsrätt

TR-01

Vill du att domen ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Ditt överklagande ska ha kommit in till domstolen inom 3 veckor från domens datum. Sista datum för överklagande finns på sista sidan i domen.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid, har den andra parten också rätt att överklaga även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv tingsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis.

Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.

Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller en ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför.

Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen vid en huvudförhandling.

4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.
Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.
Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till tingsrätten. Du hittar adressen i domen.

Vad händer sedan?

Tingsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar tingsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till hovrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning, kan även hovrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till hovrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

När krävs det prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd. Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen, och det är kopplat en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd för skadeståndsdelen om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med tingsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i domen.

Mer information finns på www.domstol.se.